

Богдан Јанковић
ОШ “Радоје Домановић”

“ПРИЧА О ТАТАЛИЈИ” -Весна Алексић

ПРИЧА О ТАТАЛИЈИ

Ова књига је дело наше књижевнице Весне Алексић. Она је написала много књига за децу од којих сам неке и прочитао. Најпознатија дела су “Месечев дечак” и “Карта за летење”. Добитница је неколико награда за свој рад.

Књига “Прича о Таталији” најмање говори о Таталији, иако сам из наслова помислио да говори о тати-лисици (тата-лији). У ствари ово је прича о дечаку Реља који ће постати брат једној Наталији, али он изгледа не зна да изговори сва слова па је зове Таталија. Ни ја не могу лепо да изговорим једно слово, па имам разумевања за њега. Реља баш није био одушевљен што ће у кући бити једна беба, Таталија. Мислим да је Реља имао велики списак ствари које је желео да има, али на том списку није било Таталије. Љутило га је што су сви око њега срећни и тата, бака Добрила, дека Радивоје чак и небиситерка Цеца коју није хтео да дели са тамо неком Таталијом. Он је до сада лепо живео, јер је све њих и сву љубав имао само за себе. Сада су почели сви да причају како ће сестру морати да чува и све да дели са њом. А он није желео да дели са Таталијом ништа, ни маму, ни тату, ни Цецу, а тек не - своје играчке.

Нисам могао да разумем то што није желео да дели са сестром ништа, јер ја имам брата близанца и како наш тата каже мој брат и ја смо дошли на свет у једној пошиљци али у два различита пакета. Нас нико није питао да ли желимо друштво па смо од рођења научили да делимо све и родитеље и љубав и играчке. Признајем, нисмо увек све радо делили...

Реља није одустајао од љутње. Почео је да прича јапански. Код нас у кући се прича кинески, а то су све језици које ми деца причамо када смо мало или много љути. Почео да размишља где да пошаље Таталију, а да то буде далеко. Онда смо мој брат и ја размишљали где би један другог послали, ја сам хтео да будем са диносаурисима, а мој брат у ракети на путу за Јупитер. Али смо схватили да би нам било јако досадно ако смо сами, један без другог. Одлучили смо да натерамо родитеље да нас заједно пошаљу прво

на Јупитер а после у доба диносауруса. Можете само да замислите како су нас родитељи гледали. Имао сам жељу да кажем Рељи како је најбоље када имаш брата или сестру, тада ти никада није досадно.

То је Реља после схватио. Он се у ствари љутио јер му је недостајала мама. Показао је да ипак воли Таталију тако што се уплашио за њу када је отишла у болницу. Мислио је да јој није добро јер се он лоше понашао према њој, али и свима осталима. Много сам се смејао када је рекао да се брине како ће крв да јој ваде а није је научио основне карате потезе.

Ова књига ми се веома допала и волео бих да знам како су се касније слагали Реља и Наталија. Сигурно је био добар старији брат, али и даље мислим да није делио своје играчке са њом.

Богдан Јанковић II/2
ОШ "Радоје Домановић"

Наставник: Недељка Дидулица
Бр. тел.: 011 312 14 47

Е-пошта: domanovic.biblioteka@gmail.com